

EKUMENICKÁ POBOŽNOST K SVÁTKU CYRILA A METODĚJE

Zpracováno podle Ekumenické liturgie z Limy jako pobožnost bez eucharistické slavnosti

pátek 5. července 2013 v 16:00 v Husově sboru v Drahotuších

Pobožnost vedou:

Kazatel Ladislav Melkus za církev bratrskou v Hranicích, farářka Pavlína Lukášová za českobratrskou církev evangelickou v Hranicích, Petr Utíkal, kaplan a Radomír Šidleja, farář za Římskokatolickou farnost v Drahotuších, a jáhen Vlastimír Haltof za církev Československou husitskou, náboženskou obec v Drahotuších

D = duchovní   S = shromážděná obec věřících

I. ÚVOD

Píseň č. 16: Ejhle oltář (verze CČSH)

1. Ejhle, oltář víry v srdcích září, lásky hod nám opět nastává, který zdávna s rozjasněnou tváří v zemi této církev konává. Po příkladu dávném se to děje bratří Cyrila a Metoděje, kteří odkaz Kristův plnili, paměť smrti jeho slavili.
2. Těžké hříchu okovy nás tíží, pevně k prachu země poutají, proto Kristus na potupném kříži mřel, by zpět nás vrátil ku ráji. Odpust, Bože, naši těžkou vinu, dej, ať s láskou lneme k tvému Synu, který kletbu naši na se vzal, abys ty nám odpuštění dal.
3. Sláva, sláva na výsostech Bohu! Nad Betlémem pěli andělé, zpěv ten kéž se stále nad oblohu k tobě, Pane, vznáší vesele! Ó nechať se věčně věků vzdává Králi králů po všem světě sláva, jak to předky давné učili apoštolé naši přemilí.
4. Zaznělo nám slovo Pravdy věčné ústy drahých bratří před věky, podnes mluví v síle nekonečné, blízký svět jím zní i daleký. Přinesli nám s láskou Písmo svaté, bychom ze studnice této zlaté moudrost nebes hojně vážili, Bohu ve víře se líbili.
5. Také v této milostivé době zve nás tiše k svému stolu Pán, slyšte srdcem, jak nás volá k sobě, slavný hod má pro nás uchystán. Přijdiž, Kriste, v duše naše dolů, ať se tobě pokloníme spolu, jak nás slavit večere tvé děj naučil i Cyril, Metoděj.
6. Vyslyš, Pane, naše prosby vřelé, které k tvému trůnu skládáme, žehnej církvi, žehnej vlasti celé, zůstaň s námi, k tobě voláme. Provázej náš naездеjší pouti, nedej lidu svému zahynouti, ať je ke žním věčným uchystán požehnaný, krásný český lán.

j. Vlastimír Haltof: Přivítá zúčastněné

D: Milost našeho Pána Ježíše Krista, láska Boží a obecenství Ducha svatého s vámi se všemi.

S: I s tebou.

Vyznání hříchů (po výzvě předsedajícího)

S: Milovaný Bože, vyznáváme, že jsme zajatci hříchu a sami se nemůžeme vysvobodit. Zhřešili jsme proti tobě v myšlenkách, slovech a skutečích tím, čeho jsme se dopustili, i tím, co jsme zanedbali. Nemilovali jsme tě z celého srdce a své bližní jako sebe samé. Smiluj se nad námi pro svého Syna Ježíše Krista, odpust nám, obnov nás a ved' nás, aby tvá vůle byla naší radostí a abychom chodili po tvých cestách k slávě tvého svatého jména.

Sbor: Pane smiluj se!

S: Pane smiluj se!

Sbor: Kriste smiluj se!

S: Kriste smiluj se!

Sbor: Pane smiluj se!

S: Pane smiluj se!

S: Srdce čisté stvoř ve mně, Bože, a Ducha přímého obnov v nitru mém. Jen mě nezamítej od své tváře, Ducha svého svatého mi neodmítej. Dej, ať se navrátí radost z mojí spásy, Ducha přímého obnov v nitru mém.

D: Všemohoucí Bůh vydal svého Syna Ježíše na smrt a pro Krista nám odpouští naše hříchy, kterých litujeme.

S: Amen.

Gloria

Sláva na výsostech Bohu a na zemi pokoj lidem dobré vůle. Chválíme tě, velebíme tě, klaníme se ti, oslavujeme tě, vzdáváme ti díky pro tvou velikou slávu. Pane a Bože, nebeský králi, Bože Otče všemohoucí, Pane, jednorozený Synu, Ježíši Kriste. Pane a Bože, Beránku Boží, Synu Otce. Ty, který snímáš hříchy světa, smiluj se nad námi. Ty, který snímáš hříchy světa, přijmi naše prosby. Ty, který sedíš po pravici Otce, smiluj se nad námi. Neboť ty jediný jsi Svatý, ty jediný jsi Pán, ty jediný jsi svrchovaný, Ježíši Kriste, se svatým Duchem ve slávě Boha Otce. Amen.

II. BOHOSLUŽBA SLOVA

Úvodní modlitba (pronese P. Radomír Šidleja)

D: Modleme se: Milostivý Pane a Bože, ty jsi svého milovaného syna při jeho křtu v Jordáně pomazal Duchem svatým a ustanovil ho Prorokem, Knězem a Králem. Znovu vylej svého Ducha na nás, ať zůstaneme věrni tomu, k čemu jsi nás povolal ve křtu: ať z celého srdce toužíme po společenství Kristova těla a Kristovy krve, ať sloužíme chudým tvého lidu i všem, kdo potřebují naši lásku. Skrze Ježíše Krista, tvého Syna a našeho Pána, v jednotě Ducha svatého, Bůh na věky věků.

S: Amen.

1. čtení: Jonáš 4, 6-11

kaz. Ladislav Melkus přečte úryvek a pronese krátkou promluvu(cukroví)

⁶ Hospodin Bůh nastrojil skočec, který vyrostl nad Jonášem, aby mu stínil hlavu a zbavil ho zloby. Jonáš měl ze skočce velikou radost. ⁷ Příštího dne za svítání nastrojil však Bůh červa, který skočec nahlodal, takže uschl. ⁸ Když pak vzešlo slunce, nastrojil Bůh žhavý východní vítr a slunce bodalo Jonáše do hlavy, až úplně zemdlel a přál si umřít. Řekl: „Lépe abych umřel, než abych žil.“ ⁹ Bůh se však Jonáše otázal: „Je dobře, že pro ten skočec tak planeš?“ Odpověděl: „Je to dobře. Planu hněvem až k smrti.“ ¹⁰ Hospodin řekl: „Tobě je líto skočce, s kterým jsi neměl žádnou práci, jemuž jsi nedal vzrůst; přes noc vyrostl, přes noc zašel. ¹¹ A mně by nemělo být líto Ninive, toho velikého města, v němž je víc než sto dvacet tisíc lidí, kteří nedovedou rozeznat pravici od levice, a v němž je i tolik dobytka?“

Píseň č.312: Pomoz mi můj Pane

1. Pomoz mi, můj Pane, abych nežil planě, abych nežil planě, tam, kde chceš mne mít.
2. Pomoz, Pane milý, abych měl dost síly, abych měl dost síly, bližním odpustit.
3. Pomoz, když se bojím, ať vždy pevně stojím, ať vždy pevně stojím, tam, kde nutný jsem.
4. Pane, slyš mé přání, vzdal vše, co mi brání, vzdal vše, co mi brání, být tvým člověkem.

2.čtení: Židům 4,12-13

f. Roman Lukáš přečte úryvek v Kralickém překladu, f. Pavlína Lukášová pronese krátkou promluvu. Text Ekum. překlad / Kralický překlad

¹² Slovo Boží je živé, mocné a ostřejší než jakýkoli dvousečný meč; proniká až na rozhraní duše a ducha, kostí a morku, a rozsuzuje touhy i myšlenky srdce. ¹³ Není tvora, který by se před ním mohl skrýt. Nahé a odhalené je všechno před očima toho, jemuž se budeme ze všeho odpovídat.

¹² Živát' jest zajisté řeč Boží a mocná, a pronikavější nad všeliký meč na obě straně ostrý, a dosahujeť až do rozdělení i duše i ducha i kloubů i mozku v kostech, a rozeznává myšlení i mínění srdce. ¹³ A neníť žádného stvoření, kteréž by nebylo zjevné před obličejem jeho, nýbrž všecky věci jsou nahé a odkryté očima toho, o kterémž jest řeč naše.

Píseň Hosana I č. 268: Velehrad víry

1. Bez naděje víry, bez lásky a síly žili kdysi naši předkové.
Do temnoty světlo, místo strachu teplo, přinesli jim Boží svědkové.

R: Dali jste nám víru, nenechte nás spát, vyproste nám sílu, ve víře vždy stát. Svatý Cyrile a Metoději, národ český k vám dnes hledí: zachovejte víry Velehrad!

2. Přešly bouře věků, válek, snů a reků, Velehrad v nich vždycky pevně stál. Králové a vůdci, umělci a světci Boží pravdu šířili vždy dál.

3. Bez naděje víry, bez lásky a síly znovu žijí naši přátelé.
Do temnoty světlo, místo strachu teplo vraťte nám dnes, Boží svědkové.

Evangelium Lukáš 9,46-50

P. Petr Utíkal přečte úryvek a pronese krátkou promluvu.

⁴⁶ Přišlo jim na mysl, kdo z nich je asi největší. ⁴⁷ Když Ježíš poznal, čím se v mysli obírají, vzal dítě, postavil je vedle sebe ⁴⁸ a řekl jim: „Kdo přijme takové dítě ve jménu mém, přijímá mne; a kdo přijme mne, přijme toho, který mě poslal. Kdo je nejmenší mezi všemi vámi, ten je veliký.“ ⁴⁹ Jan mu na to řekl: „Mistře, viděli jsme kohosi, kdo v tvém jménu vyhání démony, a bránili jsme mu, protože tě nenásleduje jako my.“ ⁵⁰ Ježíš mu řekl: „Nebraňte mu! Kdo není proti vám, je pro vás.“

Chvilé ticha

Vyznání víry (Apoštolské vyznání) - uveďte P. Petr Utíkal

Věřím v Boha, Otce všemohoucího, Stvořitele nebe i země, i v Ježíše Krista, Syna jeho jediného, Pána našeho, jenž se počal z Ducha svatého, narodil se z Marie Panny, trpěl pod pontským Pilátem, byl ukřižován, umřel a byl pohřben, sestoupil do pekel, třetího dne vstal z mrtvých, vstoupil na nebesa, sedí na pravici Boha, Otce všemohoucího, odkud přijde soudit živé i mrtvé. Věřím v Ducha svatého, svatou církev obecnou, svatých obcování, hříchů odpuštění, těla z mrtvých vzkříšení a život věčný. Amen.

Přímluvy – vede f. Pavlína Lukášová, členové shromáždění necht' se aktivně zapojí v přímluvách.

D: S vírou se modleme k Bohu, našemu Otci, a k Ježíši Kristu, jeho synu, i k Duchu svatému. *(nebo jinými vhodnými slovy)*

S: Každý se může připojit svou vlastní prosbou. Na jednotlivé prosby odpovídáme zpěvem: **Kyrie, Kyrie, eleison**

D: Jeden křest nás spojuje týmž Svatým Duchem v jedno Kristovo tělo, proto se, Svatý náš Bože, s důvěrou ve Tvé milosrdenství k Tobě obracíme a věříme, že nás vyslyšíš ne pro naše zásluhy, které před Tebou nemáme, ale pro jméno Kristovo, s nímž k Tobě takto společně voláme:

Modlitba Páně – recitovaná

Otče náš, jenž jsi na nebesích, posvět' se jméno tvé. Přijď království tvé. Buď vůle tvá jako v nebi, tak i na zemi. Chléb náš vezdejší dej nám dnes. A odpusť nám naše viny, jako i my odpouštíme našim viníkům. A neuveď nás v pokušení, ale zbav nás od zlého. Neboť tvé je království i moc i sláva na věky. Amen.

Pozdravení pokoje – uvádí kaz. Ladislav Melkus

D: Pokoj Páně ať je vždycky s Vámi

S: I s tebou

D: Pozdravme se navzájem pozdravením pokoje.

III. ZÁVĚR

Závěrečná modlitba před požehnáním – pronese kaz. Ladislav Melkus

D: V pokoji se modleme k Hospodinu: Hospodine, Bože náš, děkujeme Ti za Tvého Syna, Ježíše Krista, který se pro nás obětoval, abychom věřice v něho došli spásy. Děkujeme Ti za Tvé slovo, které jsi z milosti seslal k nám, aby se stalo slovem života. Děkujeme Ti za všechny, kdo toto Tvé slovo hlásají a střeží, děkujeme Ti za apoštoly a otce církve, děkujeme Ti za Cyrila a Metoděje, kteří přinesli Tvé slovo do naší země, děkujeme Ti za všechny další misionáře a služebníky, kteří v různých dobách na různých místech hlásali Tvé evangelium. Děkujeme Ti za Tvého svatého Ducha, který nám odkrývá Tvé slovo a spojuje nás vírou a láskou, kterou vlévá do našich srdcí. Prosíme Tě, Bože, dej, ať zachováváme Tvé slovo věrně, dej ať nezapomínáme na Ty, od nichž jsme Tvé slovo přijali a dej, ať svým vlastním životem vydáváme o Tvém slovu pravdivé svědectví. Skrze Krista, našeho Pána.

S: Amen.

Požehnání – udělí P. Radomír Šidleja

D: Pán s vámi!

S: I s tebou.

D: Požehnej vás všemohoucí Bůh Otec i Syn i Duch svatý.

S: Amen.

* Poděkování přítomným duchovním a těm, kdo se podíleli na přípravě pobožnosti.

* Pozvání ke společnému setkání u malého občerstvení

Závěrečná píseň č. 23: Blíž tobě, Bože můj (verze CČSH)

1. Blíž tobě, Bože můj, jen tobě blíž,
byť mě i táhnout měl blíž tobě kříž.
Zaplesá vždy můj duch, blíž tobě, jenžs můj Bůh,
blíž tobě, jenžs můj Bůh, jen tobě blíž.

2. Byť mne tma objala, slunka zhas' svit
a duch můj unaven přestával bdít,
můj bude, Pane sen, blíž tobě, Bože jen,
blíž tobě, Bože jen, jen tobě blíž.

3. Ukaž mi, cesta že má k nebi jde
a vše, co sesíláš, z lásky že je!
Kéž ve všem pokyn zřím, blíž tobě jít že smím,
blíž tobě jít že smím, jen tobě blíž.

4. A když pak procitnu pln díků, chval,
v oběť ti postoupím každý svůj žal,
aby mě každá tíž vedla zas tobě blíž,
vedla zas tobě blíž, jen tobě blíž.

5. A když mne jedenkrát v zásvětnou výš
přenese láska tvá v nebeskou říš,
tenkrát zatoužím již: Pojmi mne k sobě blíž,
pojmi mne k sobě blíž, jen k sobě blíž.

Text 1. čt. v Kralickém překladu:

⁶ Přistrojil pak byl Hospodin Bůh břečtan, kterýž vyrostl nad Jonáše, aby zastěňoval hlavu jeho, a chránil ho před horkem. I radoval se Jonáš z toho břečtanu radostí velikou. ⁷ V tom nazejtří v svitání nastrojil Bůh červa, kterýž ranil ten břečtan, tak že uschl. ⁸ I stalo se, že když vzešlo slunce, nastrojil Bůh vítr východní žhoucí, a bilo slunce na hlavu Jonášovu, tak že umdléval, a žádal sobě, aby umřel, řka: Lépeť mi jest umříti nežli živu býti. ⁹ I řekl Bůh Jonášovi: Jest-liž to dobře, že se tak hněváš pro ten břečtan? Kterýžto řekl: An dobře jest, že se hněvám až na smrt. ¹⁰ Jemuž řekl Hospodin: Ty lituješ toho břečtanu, o němž jsi nepracoval, aniž jsi ho k zrostu přivedl, kterýž za jednu noc zrostl, a jedné noci zahynul, ¹¹ A já abych nelitoval Ninive města tak velikého, v němž jest více nežli sto a dvadceť tisíc lidí, kteříž neznají rozdílů mezi pravicí svou a levicí svou, a dobytka mnoho?

Text evangelia v Kralickém překladu:

⁴⁶ I vznikla mezi nimi hádka o to, kdo by z nich byl větší. ⁴⁷ Ježíš pak viděv přemýšlování srdce jejich, vzav dítě, postavil je podle sebe, ⁴⁸ A řekl jim: Kdožkoli přijal by dítě toto ve jménu mém, mneť přijímá; a kdož by koli mne přijal, přijímá toho, kterýž mne poslal. Nebo kdožť jest nejmenší mezi všemi vámi, tent' bude veliký. ⁴⁹ I odpověděv Jan, řekl: Mistře, viděli jsme jednoho, an ve jménu tvém d'ábly vymítá; i bránili jsme mu, protože nechodí s námi. ⁵⁰ I dí jemu Ježíš: Nebraňtež. Nebo kdoť není proti nám, s námiť jest.